

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 52/12
Luxemburg, 26 aprilie 2012

Hotărârea în cauza C-508/10
Comisia/Țările de Jos

Un stat membru nu poate impune obligații fiscale excesive și disproporționate pentru a acorda permise de ședere resortisanților țărilor terțe rezidenți pe termen lung și membrilor familiilor acestora

Cuantumul obligațiilor fiscale impuse nu trebuie să constituie un obstacol în calea exercitării drepturilor conferite de dreptul Uniunii

Directiva 2003/109¹ prevede că statele membre acordă statutul de rezident pe termen lung resortisanților țărilor terțe care au avut reședința legală și fără întrerupere pe teritoriul lor timp de cinci ani înainte de a depune cererea și care îndeplinesc anumite condiții. Beneficiarilor respectivului statut le este acordat un permis de ședere de rezident pe termen lung. Directiva 2003/109 prevede de asemenea că statele membre acordă permise de ședere resortisanților țărilor terțe care au obținut deja acest statut într-un alt stat membru, precum și membrilor familiilor acestora.

În Țările de Jos, cu excepția resortisanților turci, resortisanții țărilor terțe care solicită permise și titluri de ședere în temeiul Directivei 2003/109 trebuie să achite obligații fiscale, al căror cuantum variază între 188 și 830 de euro.

Comisia Europeană consideră că aceste obligații fiscale sunt disproporționate deoarece, în temeiul directivei, ele trebuie să aibă un cuantum rezonabil și echitabil și nu trebuie să descurajeze resortisanții țărilor terțe să își exercite dreptul de ședere. Prin urmare, Comisia a introdus o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Țărilor de Jos.

Curtea amintește că nicio dispoziție din directivă nu stabilește cuantumul taxelor pe care statele membre le pot impune pentru eliberarea de titluri și permise de ședere. Totuși, deși nu se contestă că statele membre dețin în acest context o marjă de apreciere, aceasta nu este nelimitată.

Astfel, deși statele membre pot condiționa eliberarea permiselor de ședere în temeiul Directivei 2003/109 de perceperea unor obligații fiscale, nivelul stabilirii acestor taxe nu trebuie să aibă nici ca obiect, nici ca efect crearea unui obstacol în calea obținerii drepturilor conferite de această directivă, în caz contrar aducându-se atingere atât obiectivului de integrare urmărit de aceasta, cât și spiritului său.

Or, cuantumul taxelor impuse de Țările de Jos variază într-un interval a cărui valoare minimă este de aproximativ 7 ori mai mare decât cuantumul care trebuie achitat pentru a obține o carte națională de identitate. Chiar dacă cetățenii olandezi și resortisanții țărilor terțe, precum și membrii familiilor acestora nu se află într-o situație identică, o asemenea diferență demonstrează caracterul disproporționat al taxelor impuse.

Curtea statuează că aceste obligații fiscale, excesive și disproporționate, sunt susceptibile să creeze un obstacol în calea exercitării drepturilor conferite de directivă. În consecință, prin aplicarea lor în privința resortisanților țărilor terțe – cei care solicită dobândirea statutului de rezident pe termen lung în Țările de Jos și cei care au dobândit acest statut într-un alt stat membru

¹ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225).

– care solicită autorizarea șederii pe teritoriul respectiv, precum și în privința membrilor familiilor acestora, Țările de Jos nu și-au îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei.

MENTIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720